

# VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2006

## **občanské sdružení TATRMANI**

\* V roce 2006 o.s. Tatrmani postupně pouštělo otěže divadelních přehlídek v Bechyni, jejichž existenci kdysi zachraňovalo (JARO, FAUSTOVÁNÍ, NAHLÍŽENÍ), nebo které si samo vymyslelo (PERLENÍ, DIVADLO V TRÁVĚ). Pouštění otěží bylo dlouhodobě připravováno, takže i financování postupně přecházelo z o.s.Tatrmani na Kulturní dům v Bechyni.

\* V tomto roce o.s.Tatrmani otevřelo v Sudoměřicích u Bechyně novou divadelní přehlídku DIVADLO NA NÁVSI. První ročník byl velmi úspěšný. I proto pro rok 2007 chystáme její pokračování a rozšíření divadelních seminářů. K dosavadnímu víkendovému, věnovanému především hlasu, přibude seminář týdenní.

\* V roce 2006 začalo o.s. Tatrmani, jako přílohu Sudoměřického zpravodaje, vydávat nový občasník VÝLIV( Výtvarně-Literární-Vesničan). Mapuje a podporuje tvořivost na vesnici.

\* Prvé čurání Žizky v roce bylo spojené s programem pro děti – malování prstovými barvami a předání dětem obnovené dřevěné stavebnice.

\* Jako spoluorganizátoři jsme se zúčastnili Dětského dne, který již několik let organizuje místní obyvatelka Soňa Růžičková.

\* Neplánovaně před zcela zrestaurovaným obrazem (10x4metrů) Jana Eskymo Welzla jsme se 29.6.2006 rozloučili, před dlouhou cestou na Sibiř, s odvážným welzlologem Norbertem Homolou. Po jeho příjezdu jsme mu připravili slavnostní uvítání.

\* Neplánovaná byla i úspěšná účast vesnického souboru LSD (Loutkové Sudoměřické Divadlo) na národní přehlídce Loutkářská Chrudim.

\* Při dalších velkých akcích (KERAMICKO-DŘEVĚNÝ SEMINÁŘ, PO-SU-BA-NE) vznikaly další hodnotná divadelní představení, koncerty, výstavy a přednášky.

\*\* Zajímavou, pro Tatrmany velice příjemnou a potřebnou byla i skutečnost, že Zuzka Lacová, která letos končí Fakultu výtvarných umění v Brně, si vybrala ke své diplomové práci zmapování činnosti o.s. Tatrmani v Sudoměřicích. Téma práce: „Přesahy umění – venkov“.

## ZÁKLADNÍ PLÁNOVANÁ SETKÁNÍ BYLA REALIZOVÁNA

### Patnáctý ročník víkendové akce VÝTVARNÁ HROMÁDKA.

**21.-23.duben**

Letos jsme se poprvé pokusili akci rozdělit. Konala se v Bechyni a v Sudoměřicích. Výsledky krátkodobých instalací v pleněru vydržely v Sudoměřicích pouze do nedělní průtrže mraků. Výsledky práce v Bechyni jsou v KD stále nainstalovány. Akce se zúčastnilo patnáct tvořivých.

### Čtrnáctý ročník KERAMICKO-DŘEVĚNÉHO SEMINÁŘE

**21.-30.červenec téma – JAPONSKO**

Seminaristů -36

Lektorů - 7

Návštěvníků a diváků Japonské slavnosti na návsi – 50

Pracovalo se především technikou „Raku“, ale používaly se i jiné techniky výpalu (elektrická pec, plynová pec, koksový milíř, polní pícka). Součástí semináře byla i práce japonskými

technikami s papírem (mramorování, origami, lampiony). Účastníci semináře měli možnost shlédnout všechna představení festivalů DIVADLA NA NÁVSI a DIVADLA V TRÁVĚ.

V rámci tématu Keramicko-dřevěného semináře byly seminaristům nabídnuty tyto pořady:

- ī 21.7.06 – přednáška Martina Ašenbrennera na téma Japonsko, bonsaje, zahrady
- ī 22.7.06 – vernisáž výstavy Vandy Radostové „Verše psané na vodu“ (obecní úřad)
- ī 22.7.06 – přednáška Jana Nápravy o čajovém obřadu
- ī 23.a 24.7.06 – promítání japonských filmů

## **PROGRAM JAPONSKÉ SLAVNOSTI na SUDOMĚŘICKÉ NÁVSI**

- ī Čajový obřad
- ī Střelba z luku na cíl
- ī Japonské loutkové divadlo
- ī Zápas sumo
- ī Výroba a konzumace suši
- ī Koncert (japonská flétna Shakuhachi)
- ī Japonsko-moravské činoherní divadlo
- ī Koncert kapely „Uvadající čajový list“
- ī Lampionová noc

### **Hlas seminaristy**

Je pátek 21.7.06 a kolony aut, valící se po silnici z různých směrů, mají společný cíl. No dobrá, nejsou to kolony, jen jednotlivé vozy. Z Plzně či z Prahy, někdo skoro poslepu, tu a tam je slyšet dotaz na správnou cestu třeba i v brněnském hantecu. Všichni však spěchají, aby byli včas na návsi Pupku světa a galaxie, v Sudoměřicích u Bechyně, nejpozději však v devět večer, kdy se roztahuje opona a začíná hrát první z řady divadelních souborů svůj mistrovský kus. Přesně v tomto okamžiku také začíná v pořadí už kdovíkolikátý, nicméně již tradiční keramicko-divadelně-hlasově-keramický seminář. Letošním tématem je země, kterou všichni důvěrně znají – Japonsko. Snažení všech seminaristů tedy směřuje k tomuto tématu, jelikož vyvrcholením je s netrpělivostí a možná trochu i s nervozitou očekávaná Slavnost. Pod rukama zkušených mistrů hlíny i čirých amatérů, kteří s tímto materiálem přichází do styku skoro poprvé, vznikají dílka vsutku parádní. Beztvará hmota získává první konkrétní obrysy a na místech vyhrazených pro sušení se začínají objevovat první hotové kousky. Misky na tradiční japonské jídlo suši, hlavy zlých i hodných démonů, panáky na saké nebo dračí hlavy, to vše a ještě spousta dalších předmětů už mají své místo na slunci. V permanenci jsou také všechny hrnčářské kruhy, kde pod dozorem zkušených a opravdových čarodějů keramického řemesla, jejichž jména jsou našim čtenářům jistě již z minula dobře známa, roste hlína do výše a samozřejmě také do krásy. Pravda, ne každý pokus se povede, ale těch špatných je opravdu jen málo.

Mezitím, co se výrobky z keramických dílen zbavují přebytečné vlhkosti, už se čile pracuje na dalších, neméně úžasných věcech. Z plochého papíru jako zázrakem vzlétají jeřábi, odplovávají ryby a je cítit vůni květů sakury. Z barevných skvrn na vodní hladině dostáváme neskutečné vzory na mramorovaném papíře. Ten bude použit na výrobu lampionů. To vše za popíjení čaje připraveného podle pravidel čajového obřadu.

S trochou nervozity, avšak s velkým očekáváním, se účastníci semináře houfují okolo pece, kde naskládány v úhledný komín dostávají svou konečnou podobu kousky z keramiky. Výkřiky nadšení (ááách) a překvapení (oooch) se střídají skoro pravidelně s každým z pece vytaženým předmětem, nikdo ale není zklamán výsledkem. Každý, kdo našel svůj výtvar už ví, kolik práce a umu se skrývá za keramickou prací. A to je moc dobře.

Čtvrteční Slavnost korunuje společné dílo. Na sudoměřické návsi se střídá divadlo, ochutnávka čaje s předvedením čajového obřadu, zápasy sumo nebo suši bar, kde si návštěvníci mohou ochutnat a také vyrobit tuto pochoutku. Japonci by mohli závidět, jak je tady, v Pupku zeměplochy a galaxie, máme zmáklé. Slova chvály a obdivu si neodpustil ani znalec místních a

světových poměrů sám velký Z. W. Fyxley osobně. Jeho účast na Slavnosti byla sice jen letmá, nicméně, jak někdo řekl, že ho samotného slyšel mluvit, nelituje jedině vteřiny. Což samozřejmě potěší.

Na co jsem zapomněl? Na nic menšího, než na úžasně obyvatele domku č. p. 30, na ty dočasné, ale hlavně na ty, kteří zde mají trvalé bydliště, tedy manželé Brůčkovi se svými syny a rodinami. Bez jejich obětavosti, vstřícnosti (nelze nepřipomenout skvělou kuchyni paní Petry) a zápalu pro věc by celá akce vlastně ani nevznikla. Na výbornou atmosféru a tvůrčího ducha všech zúčastněných. Na ochotu a trpělivost lektorů, bez jejichž pomoci by mnohá z děl neměla šanci vzniknout. A asi ještě na spoustu dalších věcí, za což se momentálně velice omlouvám. Třeba se mi to podaří příště napravit.

Seminarista Mirek Breburda – Brno

## desátá BALÓNTATRMANIÁDA, druhé PO-SU-BA-NE-06 (POdzimní SUDoměřické BALónové Nebe)

### 8. - 10. září 2006

Počet velkých balónů – 8

Počet účastníků balónových posádek – 40

Počet seminaristů vyrábějících model balónu, či nelétačí předmět – 22

Minimální počet dětí akci provázející – 60

Minimální počet dospělých akce se (i jako diváci) zúčastnivší -200

#### Program:

Pátek 8. září 2006      16<sup>30</sup>      Brifing (zasedačka OÚ)      17<sup>00</sup>      Start prvního letu (louka u hřiště)

Sobota 9. září 2006      6<sup>30</sup>      Brifing (zasedačka OÚ)      7<sup>00</sup>      Start druhého letu (louka u hřiště)

14<sup>00</sup>      **Neletecké odpoledne na louce u hřiště** - Každý si může přinést svůj vlastní,

či převzatý aviatický model, který se pokusí přimět k letu. Každý si může přinést funkční model balónu, který se vznesle. - Nad oběma kategoriemi bude bdít spravedlivá porota, která (později) (po odevzdání všech úplatků) určí, kdo byl v té které kategorii nejlepší, lepší, či vynikající. Přítomní budou svědky světové premiéry šokujícího džampingu z balónu. V případě velmi pěkného počasí se možná dočkáme i atrakce zvané upoutaný balón. (Zájemci o výrobu modelů balónů necht' s předstihem - několika dnů- kontaktují p. Brůčka na telefonech: 381 212 449, 732 705 106

16<sup>00</sup>      Brifing (na louce)      16<sup>30</sup>      Start třetího letu (louka u hřiště)

20<sup>30</sup>      **Jak Křemílek a Vochoomůrka** zasadili semínko aneb pohádkové registrované partnerství. (divadlo pro dospělé) - uvádí Vzduchoplavecká společnost královského města Slaný.

21<sup>00</sup>      **Veselice** v sokolovně. Sousedské posezení, hudba zajištěna (možno i tančit)

Neděle 10. září 2006      6<sup>30</sup>      Brifing (zasedačka OÚ)      7<sup>30</sup>      Start čtvrtého letu (louka u hřiště)

10<sup>30</sup>      **Vernisáž** výstavy kreslených balónových vtipů Zdeňka Vitoně. (zasedačka OÚ)

11<sup>00</sup>      **Ukončení** akce na sudoměřické návsi u slavné dřevěné sochy Jana Žižky.

Letos, jakoby jsme si počasí koupili. Vítr téměř žádný, jasno, slunečno. I proto byly všechny lety osmi velkých balónů uskutečněny. Letěli všichni dospělí, kteří měli zájem, ale především všechny děti. V sobotu odpoledne, po vypuštění několika funkčních modelů balónů na teplý vzduch, postupně nastoupilo do upoutaného balónu šedesát dětí a vzneslo se nad sudoměřickou louku. Před tím však proběhlo tak zvané neletové odpoledne, které bylo věnováno aviatickým omylům. Pokusy sledovala odborná porota. Všichni byli v neděli na závěr podařeného víkendu, u čůrajícího Žižky, odměnění. I letos nechybělo divadelní představení. Balónářská společnost zahrála plánované představení, po kterém k tanci a poslechu hrála hudební skupina Péro za kloboukem.

## **Hlas jedné z aktivních účastnic**

Až se mi odmlží zrak, dám se do psaní. Před pár dny mě poprosili vysoce postavení obyvatelé Sudoměřic u Bechyně a lidé už léta zainteresovaní a zapletení do akce, která se jmenovala Baloniáda a potom Balotatrmaniáda a nyní PODzimní SUDoměřické BALónové NEbe, abych napsala něco o tom jak to bylo – letos a taky předtím a tak vůbec. A tak jsem si na webových stránkách Sudoměřic u Bechyně našla fotografie z letošního ročníku, který by se správně měl nazývat LESUBANE, neboť byl ještě LETní. Zázračně letní i náladou a úsměvy lidí, kteří se ho zúčastnili. Nad fotografiemi se mi právě zamlžil zrak – dojetím a nostalgií. Balóny a Sudoměřice mě letos dostaly, Sudoměřice mě ostatně dostávají už léta, dostaly mě, ale ne na kolena, nýbrž do nebe.

Před lety (kolik to přesně je, ale nevím, nepočítám) jeden z Tatrmanů přišel s nápadem uspořádat dílnu, soutěž, zkratka podzimní akci, na které by se Tatrmani, kteří jsou dost blázniví a nadšení, pokusili přimět k letu předměty těžší než vzduch, vyrábět papírové balóny plněné horkým vzduchem. Nastalo propočítávání a promýšlení, jak velký by takový balón měl být, aby unesl alespoň sám sebe, jaký papír je pro jeho výrobu nejvhodnější, jaký je ideální tvar, aby byl dostatečně nosný a stabilní a také krásný. První ročník byl úspěšný, balóny, i když ne všechny, letěly. Pokus se zdařil a tak v dalších letech následovaly další ročníky. Abychom se prostě neopakovali, měl každý další ročník své téma, rok od roku rafinovanější. A tak se vyráběly balóny schopné nést kromě sebe zátěž navíc, balóny tvořené pro noční let a tedy svítící, zářící. Soutěžilo se kdo výš, kdo dál, který balón se udrží ve vzduchu nejdéle. Balóny, létaly, ulétávaly, padaly, hořely a tak po zkušenostech byla vyhlášena i speciální kategorie „Miss Katastrofa“ pro balón s nejefektivnějším skonem.

Pro zpestření byly jeden rok balóny zaměněny za létající draky a tak nebe nad polem u nádraží zaplnili tentokrát draci z různých materiálů, rozličných tvarů a velikostí. Jeden z draků i tentokrát nesl svou posádku, většinou Tatrmanstva dobře známou plyšovou Vopici, která se tak podívala na svět ze zhruba půlkilometrové výšky. – Ach, jak jsme jí někteří záviděli.

Vrátili jsme se však zpátky k balónům. Před čtyřmi lety se na obloze nad Sudoměřicemi objevily i „opravdové“ velké horkovzdušné balóny Vzduchoplavecké společnosti královského města Slaný. A od té doby se objevují každý rok. Velcí a malí bratři balónové se dělí o nebe nad Sudoměřicemi. A mezi „papírovými“ balonáři a těmi „opravdovými“ panuje přátelská atmosféra. „Profíci“ se stali odbornou porotou pro Tatrmanские pokusy.

Tématem letošního ročníku PODzimního (LETního) SUDoměřického BALónového NEbe byly Aviatické omyly. Účastníci – „soutěžící“ – měli za úkol vyrobit předměty a stroje, které by sice chtěly ..., ale nemohly ... letět. Objekty, které by se vznesly výše než jeden metr, měly být diskvalifikovány. Ale došlo na všechny, i na létající balóny, které přežily minulé ročníky a mohly být letos opět vyslány do stratosféry. A tak se na louce objevil aviatický trenážér Honzy Bobíka Příhody, Opel Pegas rodiny Svobodovy, létající Tanga mě bohužel neznámé autorky, tréninkové koště pro mladé čarodějky, balónky plněné heliem (které ale tím, že letěly výš a výš, porušily pravidla) a další a další vtipné, nápadité a půvabné objekty (podívejte se na fotky na sudoměřických stránkách). Byli jsme svědky i historicky prvního a (prý) posledního bungée jumpingu (bandží džampingu) z upoutaného balónu, který odvážně absolvovala nafukovací tréninková kráska Andula. Všichni byli spokojení, všichni byli na konec odměněni, pro každého se našla kategorie, ve které byl oceněn – výš, dál, lépe, nápaditě, krásně mimořádně esteticky ...

A večer veselice, merenda, a Péro za kloboukem – to je kapela! K poslouchání, tancování, jedna báseň!

Loňské vítězky balónové soutěže vyhrály let balónem se slánskými královskými letci. Letos jsem se do balónu bez zásluh dostala i já. A posádka, která mě vzala do koše byla královská – starosta Houdek a předseda balonářů Josef Capoušek. Ještě vloni mě ani nenapadlo, že bych letěla, že bych chtěla letět. Balonáři totiž musí vstávat zatraceně brzo, aby se mohli zúčastnit briefingu a ucházet se o místo v balónu. Ale potom, co jsem byla na louce ve chvílích, kdy se všude kolem ze země zvedaly majestátní kupole balónů za hypnotizujícího hučení hořáků vhanějících do nich horký

vzduch, vše se změnilo, moc jsem si přála jedním z těch balónů letět a tohle přání se mi splnilo. Byla to nádhera! Mlha v trávě, oranžové slunce, v hloubce pod košem náves Sodoměřic a pak louky, pole a les a další k nebi stoupající balóny. A ticho přerušované jen občasným hučením hořáků. Žádné vrtule, žádné motory, žádné kormidlo a přesto ani žádný strach, věřila jsem, že jsem v dobrých rukách. Let trval něco přes půl hodiny, vzpomínky na něj si však uchovám ještě hodně hodně dlouho. Každý obraz Kamila Lhotáka teď pro mě bude jako pohlednice z mého letu balónem. (Dostala jsem pochvalu, že jsem nefotila. Proč taky, proč ztrácet čas focením, když můžete vnímat všemi smysly tu svobodu a volnost – její vůni, chlad vzduchu a hřející paprsky slunce, špičky stromů, které se občas otřou o dno koše?) Opakuji, byla to nádhera a přidávám Děkuji.

Děkuji, že jsem mohla letět. Ale děkuji i Tatrmánům a Sodoměřicím u Bechyně, že se můžu každý rok vracet a spolu s dalšími Tatrmany i netatrmany tvořit a posílat k nebesům nejen papírové balóny. Děkuji i za Keramiku a Divadlo na návsi, čurajícího Žižku, pupek světa a Z.W. Fixleye a další nevyslovené a nevyslovitelné úžasnosti.

Barbora Kohoutová - (Hraběnka z Kameňáku)

## Kurzy lidových řemesel 2006

<i>datum</i>	<i>kurz</i>	<i>lektor</i>	<i>počet účastníků</i>
29.1.	<b>UBROUSKOVÁ TECHNIKA</b>	ŠtěpánkaPrůšová	11
22.4.	<b>KOŠÍKÁŘSTVÍ</b>	Miluše Bubelová	10
25.8.	<b>TISK NA LÁTKU</b>	Andrea Koblasová	12
23.9.	<b>TECHNIKY RUČNÍHO TKANÍ</b>	Andrea Koblasová	7
4.11.	<b>VITRÁŽE</b>	Petr Švamberg	15
25.11.	<b>ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ VAZBA</b>	Eva Houdková	16
26.11.	<b>ZE ZVYKU ZA ZVYKY</b> Výstava prací kurzů lidových řemesel - posezení u punče spolupráce s dětmi z místní mateřské školky		

LIDOVÁ ŘEMESLA Průběžně realizujeme po celý rok. Především pak v pozdně podzimních, zimních a časně jarních dobách. Tak máme zajištěnu slušnou účast zájemců.

### desáté VÁNOČNÍ SVÍCENÍ – 24 prosinec

Připravené rozsvícené svíčky v papírových pouzdrech roznášejí lidé po návsi, vytvářejí seskupení a cesty. Je to vzácné setkání všech se všemi. V roce 2006 se opět sešlo velké množství spoluobčanů, aby si popřáli všeho dobrého, a aby alespoň na chvíli spolu postáli. Rozneseno bylo 400 připravených svíček ve speciálních (ručně vyrobených) papírových pouzdrech.

Mimo výše uvedené plánované(či neplánovaně rozšířené) akce

jsme,tak jako vždy, uskutečnili

NĚKOLIK NEPLÁNOVANÝCH AKTIVIT:

\*

## První ročník otevřeného festivalu DIVADLO NA NÁVSI

Všechna představení byla realizována podle programu

Pátek 21. 7.	21. <sup>00</sup> hod.	O LÍNÉ A LAKOMÉM - Jana Štrbová a dDDD ZUŠ Děčín
Sobota 22.7.	14. <sup>00</sup> hod.	PLETENÉ POHÁDKY - Divadýlko Kuba
	16. <sup>00</sup> hod.	KRAKONOŠ PÁN HOR - Divadýlko Kuba
Neděle 23.7.	14. <sup>00</sup> hod.	KOUZELNÁ KULIČKA aneb JAK VOJTA K ŠIKOVNOSTI PŘIŠEL - – Kejklářské divadlo Vojty Vrtka a pana Brůčka
	16. <sup>00</sup> hod.	VĚJÍŘ - DS Tábor

+

První ročník víkendového semináře s lektorkou Ivou Vostárkovou – ŘEČ – HLAS.

Vystoupení seminaristů na vernisáži výstavy Vandy Radostové Verše psané na vodu.

Představení	- 5
Diváků	- 350
Lektor	- 1
Seminaristů	- 12
Hrajících	- 26

Z názvu už je patrné, že se centrem všeho dění stala jakási návěs. I když jakási rozhodně není slovo, jež by mělo být v tomto případě použito, a to především proto, že ta návěs, na které se odehrával o víkendu 21. – 23. července 2006 1. ročník divadelní přehlídky, a opět ne ledajaké přehlídky, ale přehlídky meziplanetárně – mezinárodně – jihočeské, nazvané Divadlo na návsi, je, dámy a pánové, návěs ve středu Galaxie přímo na Pupku světa a s Žižkou čurajícím do dřevěných necek uprostřed, a tedy návěs v Sodoměřicích u Bechyně.

V této malebné jihočeské vesničce, ležící nedaleko husitského Tábora, se neustále něco děje a o výše zmiňovaném víkendu se zde uskutečnila nejen divadelní přehlídka, ale i tradiční týdenní keramicko-dřevěný seminář, víkendový hlasový seminář zaměřující se na práci s vlastním hlasem a svým tělem jako nástrojem k vyjadřování a v neposlední řadě výstava malovaných keramických kachlů s japonskou tematikou nazvaná Verše psané na vodu od mladé výtvarnice Vandy Radostové.

Hned 1. den, tedy v pátek večer, odehrálo své divadelní představení O líné a lakomém dDDD ZUŠ Děčín pod vedením Jany Štrbové. Vtipná hra doprovázená hudební produkcí i zpěvem měla jen jediný háček, a to večerní nálety bodavého hmyzu. Představení tím ale získalo zcela netradiční atmosféru, protože ani jediný divák nezůstal chvíli v klidu. Všichni se neustále ošivali, poskakovali, přešlapovali a většinou i využili hudebního doprovodu mladých herců a tančili do rytmu. Představení to tedy ani v nejmenším neublížilo.

V sobotu sužovalo celou obec obrovské horko, a tak se všechny další divadelní výstupy přesunuly z prosluněné rozlehlé návsi k blízkému kostelu, před nímž je dostatek stínu jak pro herce, tak pro diváky.

Jediný soubor hrající v sobotu bylo plzeňské Divadýlko Kuba. I tak ale diváci měli možnost shlédnout 2 představení. Jako první odehráli manželé Mládovi ve 14 hod Pletené pohádky, které byly velice zajímavé především svým výtvarným zpracováním. Všechny kulisy i loutky byly pletené z vlny.

Druhé představení přišlo na řadu hned v 16 hod. a jmenovalo se Krakonoš pán hor. Narozdíl od první pohádky, tato nebyla pletená, ale drátěná, takže, jak správně tušíte, loutky byly vyrobené z různých drátů, plíšků a kovového nádobí. Největší divácký ohlas sklídil skládací plechový drak Krak, který v druhé polovině představení chrлил oheň.

Poslední přehlídkový den si na sudoměřické návsi zahrály 2 divadelní soubory, a to Kejklářské divadlo Vojty Vrtka a pana Brůčka se svým představením Kouzelná kulička aneb jak Vojta k šikovnosti přišel, a DS Tábor s hrou Vějíř.

První jmenovaní předvedli své obrovské kejklářské i herecké umění a velice vtipnou formou byly zpracovány i loutky a kulisy. Tedy ne kulisy, ale kulisa. Vystačili si totiž jen s maličkou

dřevěnou maringotkou, ze které byli během chvilky schopni vytvořit interiér vesnické chalupy, zámeckou komnatu či les. Velice přátelské prostředí oba herci dotvářeli svým aktivním přístupem k divákovi a pohotovými improvizováním.

Pomyslnou tečkou za celým 1. ročníkem divadelní přehlídky Divadlo na návsi byla hra Vějíř v provedení DS Tábor. Hra s komickou zápletkou, plná neustálého podezírání a žárlivosti s klasickým „happy endem“, byla zakončena „denním ohňostrojem“ chrlícím místo žhavých jiskřiček barevné kousky papíru. O toto netradiční zakončení se postarali organizátoři akce.

Po každém představení převzal soubor z rukou starosty obce Stanislava Houdka propagační předměty a hlavně „dar nedar“, malou záhadnou skleničku s čímsi bílým uvnitř... Nebudu Vás dlouho napínat a prozradím, co ona záhadná nádobka skrývala. Byl to sníh, sbíraný rukou starosty ve středu světové zeměplochy 1. jarní den roku 2006.

Sudoměřická divadelní přehlídka tedy měla vše, co měla mít, dokonce i vyhlášení nejlepšího souboru, ovšem s jednou maličkou obměnou. Hlavní organizátor akce pan Josef Brůček totiž vyhlásil uprostřed celé přehlídky nejlepší soubor ze všech nejlepších, takže nikdo neodešel s prázdnou.

Celou akci v neděli odpoledne ukončil pan starosta krátkým poděkováním za účast, jak souborům, tak i divákům a srdečně zval všechny příznivce divadla na další, doufáme, že stejně vydařené, ročníky Divadla na návsi. Lenka Houdková

### **o.s.Tatraní se podílelo i na přípravě a realizaci čtrnáctého ročníku festivalu DIVADLO V TRÁVĚ**

- Pátek 28.7. 18.<sup>30</sup> Průvod městem, Projevy, podpálení pomníku, Popelčina nejmilejší hra  
20.<sup>10</sup> Ukázka práce seminaristů  
21.<sup>00</sup> O MÍSTNOSTI, MUŽI A JISTÉ TVÁŘI – Klub přátel společností  
zavrhlých divadelních her  
20.40 AMERICKÝ SEN – Tomáš Machek  
Sobota 29. 7. 10.<sup>30</sup> PRVNÍ ČESKÝCH LOUČKOVÝ, NEKONEČNÝ SERIÁL O  
EULÁLII A CELESTÝNOVI - Divadlo KVELB  
14.<sup>10</sup> PERFORMANCE – seminaristi  
14.<sup>50</sup> VARIACE NA VENKONCEM - Matějka a spol.  
16.<sup>00</sup> ŠMAJCHLE ANEB O TO PŘECE VŮBEC NEJDE – DS Kocábka  
20.<sup>40</sup> BŮH - Divadelní spolek Uvidíme

**Příští rok se chystáme  
týdenní divadelní seminář festivalu převést do Sudoměřic u Bechyně.**

\*

### **VÝLIV**

Je literárně výtvarný občasník, který mapuje a podporuje tvořivost všech vesničanů.  
Vydává, za podpory, firmy ABACUS s.r.o., Jihočeského kraje, a obce Sudoměřice u Bechyně,  
občanské sdružení TATRMANI

**V roce 2006 vyšla dvě čísla, první číslo VÝLIVU v roce 2007 věnujeme dětským pracím. Vydát ho chceme 30.dubna při prvním čurání Žizky.**

## TVOŘIVOST v SUDOMĚŘICÍCH u Bechyně

Dovoluji si vás všechny upozornit na několik aktuálních výjimečností, kterými proslulá vesnice (střed to jak zeměplochy, tak galaxie) oplývá.

V roce 2005 na jaře oslovila vzduchoplavecká společnost královského města Slaný vesnici Sudoměřice u Bechyně a občanské sdružení Tatrmani s nabídkou zúčastnit se -BALÓNTATRMANIÁDY- se svými sedmi až deseti balóny na teplý vzduch. Jejich podmínkou byla velká akce, která by přítomnost velkých balónů podtrhla. Mezi nabídkami figurovala i možnost zdramatizovat, nastudovat a na akci zahrát román Julese Verna -Pět neděl v balónu-. Obec Sudoměřice u Bechyně a o.s. Tatrmani na tuto podmínku přistoupily. **Vznikla skupina LSD (Loutkové Sudoměřické Divadlo), jejíž převážná většina členů (SUDOMĚŘÁKŮ!) nikdy divadlo nehrála a ani v budoucnu se tímto ušlechtilým výrazovým prostředkem zabývat nemíní. Tato skupina loutkovou inscenaci -Pět neděl v balónu- nastudovala a nejméně desetkrát po vlastech Českých zahrála. Naposledy na národní přehlídce LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI. Tam byla inscenace sudoměřického souboru doporučena na Jiráskův Hronov. (Ze šestnácti souborů hlavního programu byl jeden nominován a dva doporučeny.)** Domnívám se, že pouze proto, že jedna z hrajících studentek odjíždí do zahraničí, LSD na Jiráskově Hronově hrát nebude.

Můžete se ptát: „Jak se mohlo stát, že soubor převážně složený z lidí divadlu se blíže nevěnujících takto uspěl na národní přehlídce?“

Snadno odpovím: „Lidé, kteří se na inscenaci podíleli, žijí v tvořivé atmosféře výjimečného Sudoměřického fluida, který se navenek prokazuje Žižkou čurajícím na návsi, levitujícím zlatým lejnem tamtéž, výchozím bodem pro velevýpravy „Za Českými čerty“, či do Severního ledového oceánu „Po stopách Jana Eskymo Welzla“ (Norbert Homola vyráží na cestu právě tento týden) a jinými, v jiných obcích obecně neunesitelnými zvláštnostmi. Toto fluidum vytváří a podporuje chápavé, vnímavé, komunikativní a hlavně SPOLUPRACUJÍCÍ obyvatelstvo a vedení obce.

Také proto jsou například v této vesnici se šestistý obyvateli více a lépe než ve vedlejší maloměstě Bechyně (6.000,-obyvatel) navštěvovány **KUZY LIDOVÝCH ŘEMESEL**. Také proto vzniká v Sudoměřicích nový festival s divadelním seminářem **-DIVADLO NA NÁVSI-**. Také proto je každoročně našim možností převyšující zájem o týdenní **-KERAMICKO-DŘEVĚNÝ-** seminář, Také proto budeme i letos pořádat **PO-SU-BA-NE** (Podzimní SUDoměřické Balónové Nebe). Také proto se ještě letos chystáme vydat první číslo časopisu **VÝLIV** (Výtvarně Literární Vesničan). Také proto mají lidé z celé republiky Sudoměřice u Bechyně rádi a také proto se do nich rádi vrací.

**To vše by pochopitelně nebylo, nebylo-li by materiálové, organizační a finanční podpory vesnice Sudoměřice u Bechyně, firmy ABACUS.ELECTRIC s.r.o., Jihočeského kraje, MK.ČR, Sudoměřického Sokola, podnikatelů Martina Houdka, Miroslava Zelenky, Romana Šimona, Stanislava Kratochvíla a dalších...**



## FINANČNÍ PŘEHLED ZA ROK 2006 v Kč

	V hotovosti	Na účtě
Počáteční stav	1.936,50	28.396,28
Konečný stav	2.498,-	98.404,42

  

Příjmy celkem	355.017,15
Výdaje celkem	258.048,-

Sudoměřice u Bechyně  
21.1.2007 17:48:38

Vypracoval  
Josef Brůček  
TATRMAN